

๖๘

จิต

คำว่าจิตนี้แหละ เป็นดวงใสเท่าดวงตาดำข้างนอก ใสเกินใส ปกติ
มโน ใจเป็นปกติ คือภวังคจิต จิตที่เป็นภวังคจิตนะ ใส เหมือนยังกับน้ำที่ใส
ใสเหมือนยังกับน้ำที่ใสนะ

จิตที่ใสนั้นแหละ เมื่อระคนด้วยราคะเหมือนยังกับน้ำแดงเข้าไปเจือเสีย
แล้ว มันก็ปนเป็นนะซี นี่เป็นอย่างนั้นหนา

เมื่อจิตระคนด้วยราคะ เหมือนน้ำแดงเข้าไปเจือเสียแล้ว

จิตระคนด้วยโทสะ เล่า เหมือนยังกับน้ำเขียวน้ำดำเข้าไปปนระคนเสีย
แล้ว

จิตระคนด้วยโมหะ เหมือนน้ำตมเข้าไป ระคนเสียแล้ว

ไอ้จิตใสนะมันก็ลงไป

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “สุขที่สัตว์ปรารถนาจะพึงได้”

๑๙ กันยายน ๒๔๙๓